

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET
DELFTSCH STUDENTENCORPS

REDACTIE: HOOFDREDACTEUR: J. L. G. TERSTEEG (RUBRIEK STUDIE). THESAURIER: H. A. STHEEMAN.
 REDACTEUREN: J. W. BARTELD, F. TOLLENAAR, F. J. PHILIPS, B. A. VAN NES.
 COPIE TE BEZORGEN VOOR MAANDAGMIDDAG 4 UUR A/H REDACTIE-ADRES HIPPOLYTUSBUURT 4.

VERSCHIJNT DES VRIJDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER TOT SEPTEMBER. — DE LEDEN VAN HET D.S.C. ONTVANGEN HET BLAD GRATIS. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN f4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f0.20. — ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMIN. BOEKHANDEL & DRUKKERIJ W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 4 - DELFT.
 1e JAARGANG WOENSDAG 8 JULI 1925 NUMMER 31

Corpsleden, zorgt dat met de Laga-Loods een begin kan worden gemaakt.

Houdt Uwe beloften en betaalt de toegezegde bedragen.

Nog f4000.—, zegge 40% is door U nog niet voldaan.

REDACTIONEEL

Thans besluiten wij de eerste jaargang van den Spiegel en de vraag komt bij ons op, welke weg het lieve wicht is ingeslagen. Want immers hoe groot het onvermogen is, om de levenswaarden van een blad te bepalen, dat bewijst ons de geschiedenis van vroeger jaren. Want het past ons, nu de jonge Spiegel begint te leeren loopen en praten, een oogenblik te toeven bij wijlen zijn Vader, het D. S. W., dewelke bij de geboorte van den jongen Spiegel in het kraambed omkwam.

Een twintig jaar geleden toch had dit een zeer groote zeggingskracht onder Delftsche Studenten en wij, die het blad gekend hebben in zijn seniel stadium, kunnen ons alleen nog door de overlevering laten overtuigen, hoe groot zijn invloed en die van zijn onmiddellijke voorgangers in Delft, ja zelfs in het Studentenleven van geheel Nederland geweest is. Waarlijk het past ons, wij die nu blij zijn, den Spiegel door zijn eerste kinderziekte heengeholpen te hebben en die verheugd de teekenen van levenskracht van dit jonge blad gadeslaan, leering te trekken uit de geschiedenis van de Delftsche Studentenpers.

Als redactie hebben wij in dit afgeloopen jaar de geringschatting onder de groote massa van studenten voor hun eigen periodiek kunnen waarnemen, en wij beseffen hoe groot de werkkraft en de toewijding van komende redacties en enkele adepten in de volgende jaren zal moeten zijn, om te bereiken, dat deze huidige spreektribune van onze studentenmaatschappij de plaats innemen zal, die zij behoort in te nemen.

Aan het einde van de vorige eeuw herinneren we ons „Stemmen” en „In den Nevel”, welke door het hooge peil waarop zij stonden, onvergelykelyk geweest zijn onder studentenbladen. Aan hun kortstondig bestaan werd een plotseling einde gemaakt door hun

redacties, wyl zij liever dan het peil van hun blad te zien dalen, een einde aan het bestaan er van maakten. Later na hen, kwam het S. W., dat eens zoo krachtig, een viertal jaren geleden zoodanig sterke symptomen van bloedarmoede vertoonde, dat zijn omzetting in het D. S. W. noodzakelyk werd geacht; maar meer dan ooit werd door dit alles aangetoond, dat een blad niet drijven kan op een enkele talentvolle generatie, noch op een slechts vernuftige opzet en vooral het D. S. W. was er om te bewijzen, dit een blad niet kan bestaan als de uiting van een samenghangloos conglomeraat, dat geen leidende gedacht kent.

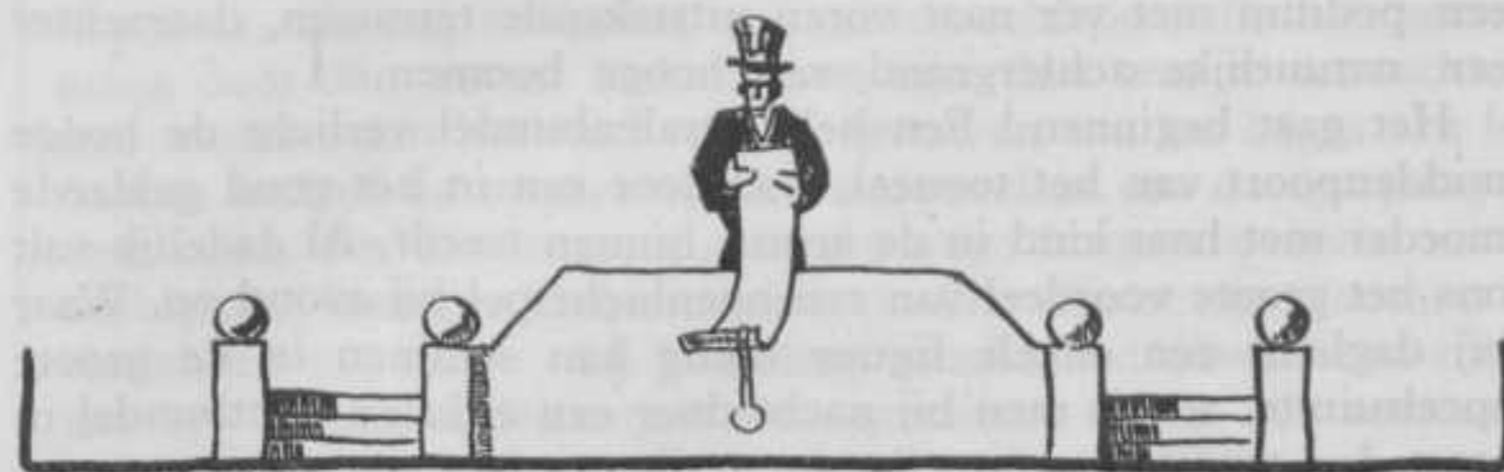
Bij den opzet van den Spiegel heeft men getracht het euvel van S. W. en D. S. W. ongedaan te maken; wordt nu nog slechts het Corps, dus een kleiner gedeelte van de Delftsche Studentenwereld bestreken: de mogelijkheid bestaat thans echter, dat ons nieuwe blad een leidende gedachte zal kennen, n.l. dán, wanneer inderdaad in het Corps zoo'n leidende gedachte leeft.

Is dit zoo, dan is ook de oorzaak voorkomen van het kortstondig bestaan van bladen als „Stemmen” en „In den Nevel”, wyl zij slechts bestonden krachtens een groep van enkele talentvolle jonge mannen.

Als redactie danken wij elk, die ons geholpen heeft bij onzen moeizamen arbeid en zien wij hoopvol de toekomst in, dan is dit door hen.

Niet alleen hen die kopy inzonden, maar allen, die ons welwillend lazen, een kleine raad gaven, soms een berichtje brachten, waarmee zij de aantrekkellykheid van de Spiegel dachten te verhoogen, ja zelfs hen, die ons uitscholden, zijn wij erkentelyk.

RED.

UIT' T ROODE KAMERDE

Nu 1 September de groentijd weer zal aanvangen, wordt den leden met de meeste nadruk gewezen op Art. 11 c, Hoofdstuk III van de Corpswet.

In de Senaatsvergadering van 17 Juli '25 is besloten het stuk-trekken van kleeren en het scheuren van boorden onder de ruwheden te rekenen, zoodat dit ten strengste verboden zal zijn. Waar deze ruwheid een van de grootste bezwaren van de buitenwereld tegen den groentijd is, trachte een ieder in het belang van den naam van het Corps, zich van noodlooze vernieling te onthouden.

LEIDSCHER LUSTRUM TOONEELUITVOERING.

't Is wel typisch dat Leiden en Utrecht niet de drang in zich hebben om op tooneel gebied met iets nieuws, frisch voor den dag te komen. Deze drang kenmerkt de Delftsche geest, en niet alleen op Tooneel gebied.

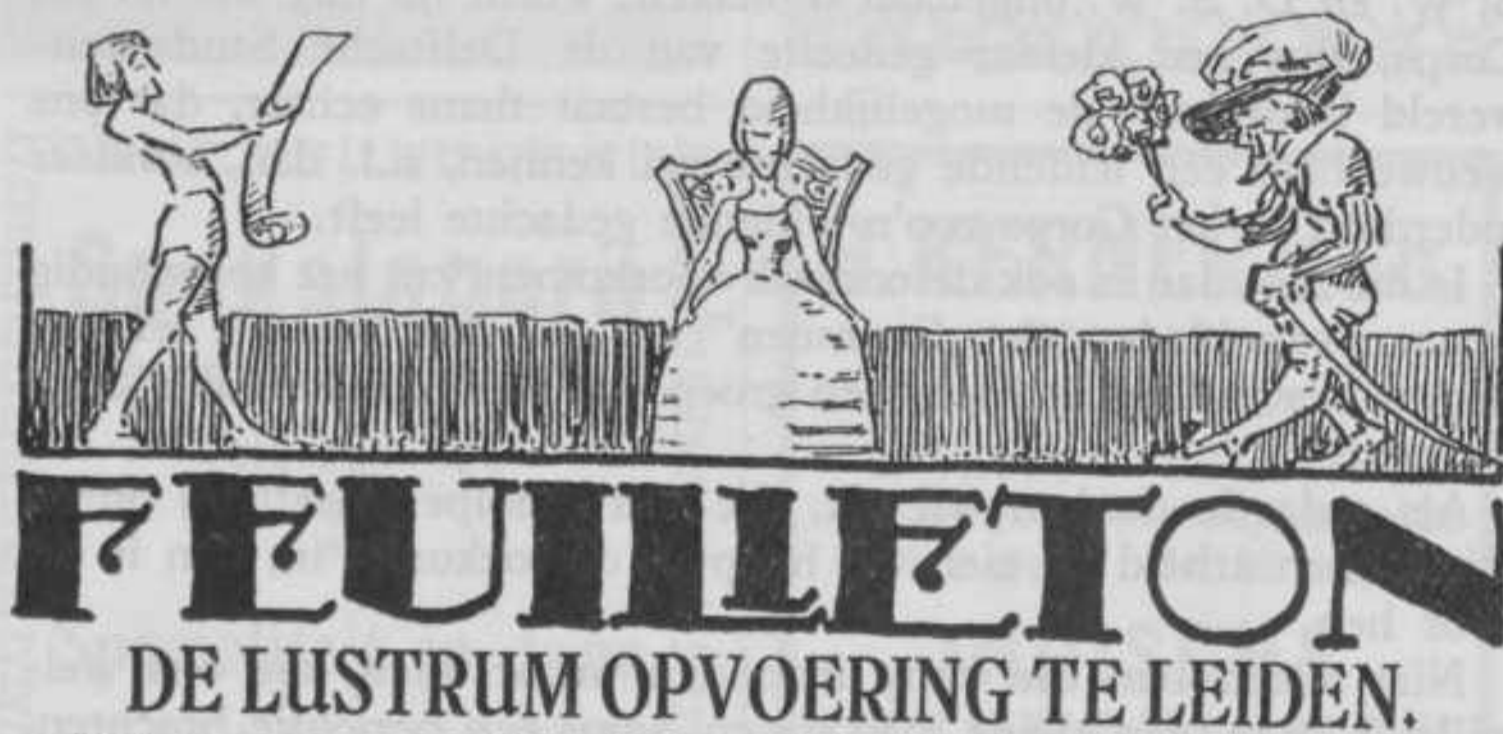
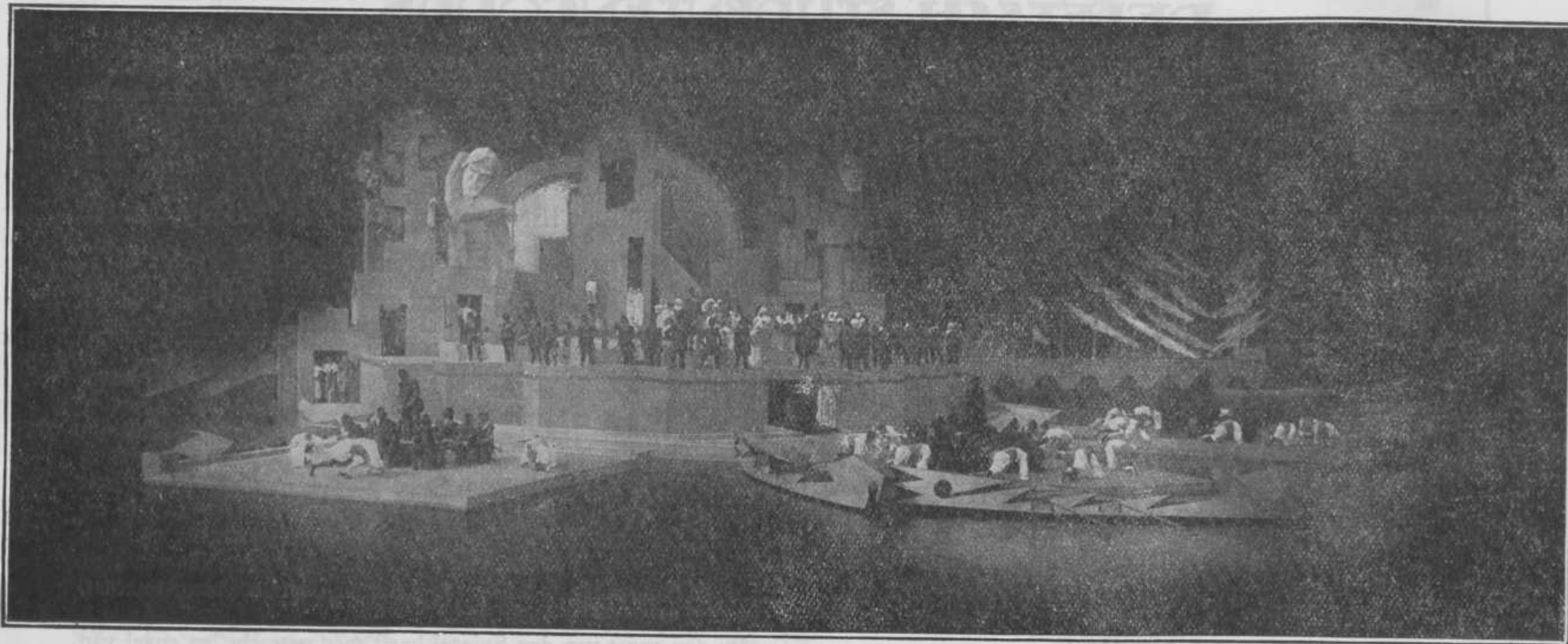
Maar misschien is 't juist, dat deze drang te groot is. Ware 't niet beter geweest dat 't Delftsch tooneel op de laatste uitvoering een eenvoudig stuk had opgevoerd, inplaats van een stuk als de „Gulden Doem”, dat zooveel tijd eischte, daar zoowel costuums als decors eigen maaksel waren. Neemt dat niet te veel tijd en komt daardoor 't spelen zelf niet iets in 't gedrang.

Dit was niet 't geval bij „Wikken en Wegen” dat in Leiden onder regie van Louis van Gasteren werd opgevoerd.

Het stuk was niets nieuws 't speelde in de toonaangevende kringen in Weenen in de laatste oorlogsjaren. Intrige was natuurlijk scheering en inslag.

Veel moest er in geschrappt worden voordat 't vlot speelbaar was. Het begin van 't tweede bedrijf liet zelfs nu nog aan vlotheid te wenschen over, maar over 't algemeen heeft 't Leidsche Studenten tooneel uit 't stuk gehaald wat er uit te halen was. De rollen waren goed bezet, zoowel de meisjes rollen als de anderen. In 't bijzonder mag J. de Vogel genoemd worden, die verreweg de lastigste rol had en deze zeer goed weer gaf. De andere personen waren min of meer uitgesproken typen en dus gemakkelijker te spelen. De Bloeme vervulde een dezer rollen meesterlijk.

Tevens viel ons weer op dat dames rollen een stuk een sterke bekoering geven en we stellen dan 't Delftsch Studenten Tooneel ook voor stukken te kiezen waarin dames hun spel ten beste kunnen geven. We zullen zeker tevreden zijn als we dan een succes mogen boeken, zooals 't Leidsche Studenten Tooneel met deze Lustrum uitvoering gedaan heeft.

Het zag er sprookjesachtig geheimzinnig — door het slechte weer helaas wel wat luguber — uit in den bocht van den Leidschen singel. Electriche lampjes (een zeer bevredigende vervanging van het tooneelscherm) verlichtten de menigte toeschouwers, die de in een grooten boog opgestelde tribunes vulden. In het geheimzinnig duister, nog duisterder haast door de schelle tribuneverlichting, een grijze schemering van grillig gevormde torens en een podium met ver naar voren uitstekende terrassen, daarachter een natuurlijke achtergrond van hooge boomen.

Het gaat beginnen! Een helle stralenbundel verlicht de hooge middenpoort van het tooneel, waardoor een in het goud gekleede moeder met haar kind in de armen binnen treedt. Al dadelijk valt ons het groote voordeel van een openluchtspel bij avond op. Waar bij daglicht een enkele figuur nietig kan schijnen in de groote speelruimte, zoo is men bij nacht door een enkelen lichtbundel in staat den toeschouwer te dwingen zijn aandacht te concentreren op dat gedeelte van het tooneel, waar de eigenlijke handeling plaats grijpt. De moeder wordt gevolgd door witte wiegsters, die de wieg in het midden bewegen. En verder zien wij zich ontwikkelen het leven van rust en welvaart van het Nederlandsche volk, beschermd door de machtige, onbewegelijke, figuur van „den Zwijger”. Op de onderste platformen verschijnen de spelende kinderen, de „gelieven” en de vroolijke bruiloftsgasten. Aardig is de tegenstelling tusschen de zoetelijk romantische gelievengroep in de barokke bruiloftstoet met den nar aan het hoofd. Ook was het goed gezien van den regisseur om juist deze kleurige groepen op de onderste terrassen te plaatsen; door den weerschijs in het water kwamen de kleuren dubbel tot hun recht.

Op een hooger gelegen terras trekken nu met korte, strakke bewegingen de werkers voorbij, de smeden, de zaaiers en de matrozen en daarna de strompelende grijsaards, gevolgd door „den laatsten ommegang”: doodbidders met hooge, zwarte mutsen die een lijkbaar dragen.

Na een te veel herhaald rondtrekken van de verschillende groepen is het geheele tooneel gevuld en zien we op de vier boven elkaar gelegen terrassen zich alle phasen van het menschelijk leven tegelijkertijd afspelen. We bewonderen het talent van Joh. de Meester, die uit een zoo groote hoeveelheid van personen en een zoo groote verscheidenheid van costuums en kleurschakeeringen een volkomen harmonisch geheel weet te vormen.

Plotseling schijnt een angstig voorgevoel zich van de menigte meester te maken. De kinderen staken hun spel, de werkers hun arbeid, de lichten dooven en een doffe roffel weerklinkt. Doch de angst blijkt ongegrond en als ongestoord herneemt het leven zijn ouden loop. Maar weldra volgt weer een schrik, heviger dan de eerste. En nogmaals troost men zich met de gedachte „loos alarm” totdat eindelijk komt de fatale paniek, een algemeene onrust, een zinloos dooreenwemelen van de radelooze burgers in de zwaaiende zoeklichtbundels. Ons inziens bereikt het spel in deze uitbeelding van de onrust zijn hoogtepunt. Dit is het oogenblik, dat de toeschouwer het mystiek gebeuren zelf aanvoelt en medeleeft. In de volgende tafereelen heeft het stuk prachtige effecten, evenwel verheft het zich niet meer boven een kijkspel, dat den toeschouwer aan de overzijde van het water, schoon het féerique hem boeit, in geen enkel opzicht deert of aangaat.

Met den beeldenstorm heeft de rust en de welvaart in de Nederlanden een einde genomen.

Dreigend kondigt aan het begin van het 2de bedrijf de bloedrood verlichte, loensche Alva-kop, met als achtergrond zijn schepen met roode zielen, den komst van het schrikbewind aan, onverbiddelijk schuift de geweldige figuur van Alva nader, roode slo-datenbenden overstroomden het land en knevelen de vreedzame burgers. Tevergeefs blijkt hun machteloos verzet, tevergeefs blijken hun wanhopige smeekbeden. Twee hunner, de graven Egmont en Hoorne worden voor den bloedraad gedaagd, hoog op het podium ontrolt de inquisitie-rechter het doodvonnis en de geweldige beulen verrichten hun gruwzaam werk. Met een kreet van ontzetting heeft de bevolking de terechtstelling van de besten onder hen gadegeslagen, niet langer buigen zij zich onder deze tyrannie, en als een vonk, overspringende van den een op den ander vormt zich het plan tot een welvoorbereiden opstand. Deze enkele fakkels die heen en weer schieten over het tooneel vormen ook een oogenblik van verdieping. De Zwijger wijkt naar zijn vloot, die met de witte gerugde zielen (prachtig steken die af tegen de donkere boomen) gereed ligt, en als de Spaansche soldaten, overmoedig geworden door hun gemakkelijke overwinning, na een demonische fakkeldans in een diepen slaap vallen is hun doodsoordeel geteekend. Daarentegen werkt dit groote aantal fakkels alleen verwarrend en leidt de aandacht af.

VEREENIGINGEN

STUDENTEN SOCIETEIT PHOENIX.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

- J. Badon Ghijben, *president*.
- B. Heuff, *secretaris*.
- V. G. H. Kersten, *thesaurier*.
- J. A. van Os, *bibliothecaris*.
- C. J. Asselbergs, *Commissaris van het consumabel*.
- J. P. J. O. van der Bilt, *Commissaris van inventaris*.
- J. L. Hoorweg, *vice-secretaris-archivaris*.

BIBLIOTHEEK.

I. NEDERLANDSCH.

Hans Martin — Rechts en Averechts.

Onhoorbaar schieten de lage Geuzenbooten aan, (het landen van Njord op de Zoeterwoudsche singel schijnt nog wel eens aanleiding tot moeilijkheden te geven) de roode Spanjaarden worden overrompeld, een korten strijd en zij moeten vluchten, Alva wijkt en onder de tonen van het statige Wilhelmus komt Willem van Oranje terug om verlossing te brengen aan de zwaar beproefde burgers, vendelzwaaiers met oranje vlaggen verkondigen de bevrijding.

De volkomen harmonie in de verdeeling van personen en kleuren, die we in het 1e bedrijf zoo bewonderden, missen we in het 2de. Het lijkt soms wel of er meer acteurs zijn, dan waarvoor het podium plaats biedt; het geheel krijgt daardoor iets rommeligs. Wel geeft dit bedrijf veel meer spanning dan het eerste, doch het is jammer dat de strijd tusschen Spanjaarden en Geuzen zoo lang uitgesponnen wordt.

Het derde bedrijf geeft een gedeeltelijke herhaling van het eerste, weer een voorbijtrekken van de verschillende groepen met als einde het wiegen van het kind. Het is ons een raadsel waarom men voor het spel dezen „da Capo al Fine"-vorm heeft gekozen. De herhaling van het toch al langgerekte eerste bedrijf, interesseert den toeschouwer niet meer en komt hem overbodig voor. Het schaadt den werkelijk grootschen indruk, die het eind van het tweede bedrijf heeft achtergelaten.

Indien we het A-Z spel vergelijken met het Delftsche lustrumspel, 2 jaren geleden opgevoerd, constateeren we in vele opzichten een vervolmaking. Meer dan in Delft had hier Joh. de Meester de beschikking over een tooneel, dat zich door zijn terrasvorm bijzonder goed leende voor een voortdurend stijlvolle opstelling van de verschillende groepen. Hiervan, zoowel als van het zoeklichten-effect, de weerspiegeling in het water, het groote aantal gecostumeerden, heeft hij op de meest intensieve wijze partij getrokken, zoodat het A-Z spel als „kijkspel" ongetwijfeld zijn voorgangers overtreft.

Een andere in Delft ondervonden moeilijkheid om (zooals Dirk Coster het in „de Stem" uitdrukt) „aan de nietigheid der menschelijke figuurtjes den symbolischen nadruk te geven, die noodig is om niet te vervluchten, die noodig is om in deze ruimte en ondanks die ruimte de gansche majesteit van het menschelijk gebaar te handhaven" is opgelost door alle individueel spel uit te schakelen. Meerdere spelers, samen een groep vormende, maakte hetzelfde gebaar en dit gebaar kreeg hierdoor een veel grooteren nadruk. Juist door deze verbetering in één opzicht heeft aan den anderen kant echter het spel veel aan diepte en belangrijkheid ingeboet. Men was genoodzaakt alle actie tot de meest eenvoudige bewegingen te beperken en het verloop van het spel een langzame opeenvolging van veelvuldig herhaalde gebaren. Dit werkt op den duur afmattend op de belangstelling van den toeschouwer; het „verhaaltje" blijft erg aan de oppervlakte en wordt te langzaam verteld, het spel boeit niet genoeg.

We hebben in Leiden een werkelijk massa spel, de hoofdpersonen bij de groepen zijn vervallen. Van een dragen en steunen van de handeling door het publiek is geen sprake. In Delft werd geprobeerd dit te bereiken door de feestvlaggetjes waarmede gezwaaid werd. Hier schijnt een gemeenschappelijk opgaan in het spel niet meer als bedoeling voorgezeten te hebben.

Ook misten we in dit spel de feeststemming, die toch de eigenlijke schakel tusschen een dergelijke opvoering en de lustrumviering moet vormen. Het einde van het Delftsche spel („de beiaard zingt — de toren staat bevlagd — het spel is uit — zingt nu allen

VII. KOLONIEN, LAND- EN VOLKENKUNDE.

Baedekers van:

- Paris und Umgebung 1923.
- Londen and its Environs 1923.
- Berlin und Umgebung 1921.
- Belgium und Holland 1910.
- Rheinlande 1912.
- Great Britian 1910.
- Northern France 1909.
- Switzerland 1922.
- Norway, Sweden and Denmark 1912.

APOLLO.

Het bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

- E. J. S. G. Boissevin, *president*.
- F. J. C. van der Schalk, *secretaris*.
- G. H. P. Alma, *thesaurier*.
- J. L. Hoorweg, *bibliothecaris*.
- N. H. Henket, *vice-secretaris*.

ODIN.

Het bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

- A. Scheffer, *president*.
- G. A. Ament, *secretaris*.
- R. Everwijn, *thesaurier*.
- A. C. A. Neytsel de Wilde, *Commissaris A*.
- A. J. Haag, *Commissaris B*.

mede den Io-Vivat") gaf den indruk dat er werkelijk feest was, een feest voor de studenten, maar tevens voor de heele stad en alle toeschouwers, op de tribunes, op de huizen, op het marktplein werden meegeslept in deze feeststemming. Het einde van het A-Z spel, als de muziek zwijgt en slechts de wieg nog zwakjes verlicht wordt, bevredigde ons ook in dit opzicht weinig.

Van de muziek had de componist reeds van te voren medege-deeld, dat zij zich nergens op den voorgrond zou plaatsen en geen ander doel had dan een rhythmisch steunen van de actie. O.i. kan de muziek in een dergelijk gebarenspeel een veel belangrijker rol vervullen indien zij tevens melodisch en harmonisch de handeling van het stuk steunt. Mocht het gebaar van de spelers er dan niet in slagen den gewenschten indruk te maken, zoo zal de muziek dit te kort aanzuiveren. Onwillekeurig doelen wij hier weer op de muziek, die de heer Mulder componeerde voor het Delftsche lustrumspel. Bij het eerste bedrijf hiervan, de opkomst van de stof met haar trawanten, de 9 hoofdzonden, gaf de muziek een expositie van de hoofdmotieven, die zoo eenvoudig waren gekozen, dat zelfs de minst muzikale onder de toeschouwers moest aanvoelen: deze melodie stelt voor de „traagheid", gene de „hoovaardigheid" enz. Als in het tweede bedrijf de muziek zich stort in alle zondige genoegens van het leven is het weer de muziek die volgt met een doorwerking van de hoofdmotieven van de 9 groepen en in het laatste bedrijf is het voornamelijk de muziek, (men herinnere zich de zangkoren), die de torenbeklimming verheft tot een symbool in plaats van een sportieve prestatie.

De muziek van Leo Smit ondersteunde op zeer sterke (soms ietwat banale, b.v. in het eindeloos herhaalde „werkers"-motief) wijze het rythme der gebaren, doch wij konden er bijna nergens een illustratie van de bedoeling dezer gebaren in hooren. Integendeel. Waar in den aanvang wordt voorgesteld den rustigen loop van een leven van voorspoed en welvaart, waren het al dadelijk schrille dissonanten, verwarde klankeffecten en een ongewone rhythmiek, die een atmosfeer van onrust schiepen, die hiër onmogelijk door den auteur bedoeld kon zijn. Het was te verwachten, dat, wanneer aan het eind van het eerste en aan het begin van het tweede bedrijf de muziek moest medewerken om de spanning te verhoogen, om den angst die deze rustige burgers overviel uit te beelden, zij hierin te kort zou schieten. Een climax was niet meer te vinden en tot een — bij herhaling minder indrukwekkend-effect van een langen roffel moest men meerdere malen zijn toevlucht nemen. Het is ons een weldaad als eindelijk het Wilhelmus weerklinkt. (Had dit niet nog Forscher, nog breeder gekund, b.v. in een andere zetting, en waarom mocht het publiek niet mee zingen). En dit moment was dan ook zeker het meest ontroerende van den avond. De hiëropvolgende variatie van dit thema met een vergroote kwart maakte een ietwat komischen en speelschen indruk, weinig in overeenstemming met de tragedie die zich ondertusschen afspeelde. Zonderling ook was het, dat de componist juist in dit geëmotioneerde tweede bedrijf tot een meer rustige harmonie overging.

Boeide het spel door zijn inhoud niet steeds genoeg, ook de weinig gevarieerde, vreemd onharmonische muziek werkte niet mede.

Het Leidsche Corps heeft met een bewonderenswaardige toewijding zijn geld, tijd, krachten en persoonlijk succes ter beschikking gesteld van de heeren Teirlink en de Meester en het hoofdmoment van hun Lustrumviering dienstbaar gemaakt aan een proefneming op het gebied van moderne openluchtspelen.

A. A. B.

H. H.

LAGA.

Het bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

Th. Ph. Tromp, *president*.
G. A. A. Middelberg, *secretaris*.
W. Richter Uitdenbogaardt, *thesaurier*.
F. E. Vos, *Commissaris, vice-president*.
H. P. J. van Ketwich Verschuur, *Commissaris, vice-secretaris*.

NIEUWE LAGA-LOODS,

De plannen voor de nieuwe loods zijn nu in een dergelijk stadium gekomen, dat binnen zeer korten tijd met den bouw begonnen zal kunnen worden.

Een voorwaarde, waarvan echter niet afgeweken kan worden, is evenwel dat het door leden en oud-leden toegezegden bedrag zal zijn gestort. Waar het door de oud-leden toegezegde bedrag nu vrijwel geheel is binnen gekomen, zal het van de verdere betaling der toezeggingen door Corps-leden afhangen, wanneer een aanvang met het werk zal kunnen worden gemaakt.

Ten zeerste dringen wij er daarom bij U op aan om door spoedige storting dezen datum zoo spoedig mogelijk te doen aanbreken!

HET BESTUUR.

LAGA.

„DE KONINKLIJKE” EN „DE TELEGRAAFBEKER”.

Het Zesdaagsche verblijf te Amsterdam heeft dan toch succes gehad.

Op de Koninklijke wist de jonge acht beslag te leggen op het officieele hoofdnummer: de jonge acht B, terwijl verder de stuurmanlooze vier de overwinning in dit nummer bezorgde.

Daarna is het aan de gecombineerde acht gelukt de zoo zeer begeerde Telegraafbeker mee naar Delft te brengen.

Overigens zag het er van te voren niet altijd even onbewolkt uit aan den Laga-hemel. De boeg van de jonge vier moest n.l. plotseling het roeien laten voor wat het was, aangezien een lichte geelzucht hem verdere oefeningen en wedstrijden belette.

Zonder lang aarzelen verwisselde onze sciffeur zijn twee sculls voor de nu zonder meester zijnde boegriem en ziet... de zaak was in orde!

De vier ging niet minder dan op „Hollandia” en ook in de jonge acht maakte deze verandering geen merkbaar verschil...

Een tegenslag voor de overnaadsche en de jonge vier A was nog, dat zij dank zij een minder gelukkige loting direct in de le heat tegen de zwaarste concurrent kwamen (de latere overwinnaars!) Zoo moesten beiden het in den voorwedstrijd al tegen Njord afleggen. Beide ploegen hebben echter gegeven wat ze konden en zoolang dat het geval is, bestaat er reeds reden tot tevredenheid, al is een overwinning natuurlijk toch nog aangenamer!

De jonge vier B kon het tegen de Nereus vier niet bolwerken. De voorwedstrijd werd gemakkelijk gewonnen maar in den eindstrijd werd Nereus eerste met $2\frac{1}{2}$ lengte voorsprong.

De jonge acht B bracht in het hoofdnummer (hoewel door velen niet als zoodanig erkend) een loffelijke overwinning. Zoowel in voorwedstrijd als in finale een niet zwaar bevochten zege. De oorzaak hiervan moet gezocht worden in het feit dat onze jonge acht een klasse beter was dan de andere jonge achten die we op de baan zagen.

Temeer verheugend is dit daar een goede jonge acht een belofte voor de toekomst inhoudt!

De coach Kok Dijkema kan dan ook tevreden zijn met deze discipelen!

Het nummer oude vier moesten wij helaas aan de Amsterdammers laten. De start was hierbij beslissend, van Nereus was deze nml. zoo ongekend snel dat op 300 M. al ongeveer een halve lengte licht tusschen de booten was, welke afstand tot 1000 M. nog iets werd vergroot. De tweede 1000 M. bracht weer eenige verbetering maar met juist een lengte wist toch de Nereusvier te winnen.

De vier van de Amstel (de Europeesche kampioenen met een roeier uit de oude acht op de tweede plaats) kwam kopeloos achteraan, wel een bewijs hoe bij die vereeniging de fut er totaal uit is!

De stuurmanlooze twee ontging ons door een ongelukkig toeval.

Het laatste nummer op Zondag middag bracht nog de overwinning van de stuurmanlooze vier, een zware wedstrijd tegen een zeer harde wind in en in buitengewoon onstuimig water waardoor het begrip „roeien” vrij ver was te zoeken.

De volgende dagen werden besteed om de 4500 M. lange Telegraafbeker-baan eens te verkennen en om eens flink te oefenen in de nieuwe combinatie, aangezien dit in Delft pas eenige keeren was gebeurd. Zeer verontrustend was het tebelsche gedrag van een gescheurde spier in de rug van no. vier, maar, dank zij het krachtadig optreden van een Amsterdamsch masseur is alles goed afgelopen, zeer tot genoegen van ons allen en niet het minst van het slachtoffer zelf!

Aangezien Nereus neiging vertoonde om naar Henley te gaan zou deze ploeg niet uitkomen. Ook de kanslooze achten van Amstel (2 stuks) en Willem III trokken zich terug zoodat alleen over bleven „de Hoop” en Laga.

Woensdagavond brak het groote oogenblik aan en tot eigen verbazing kostte de overwinning geen overmatige moeite. Op 500 M. was al reeds te constateeren dat indien beide ploegen op dezelfde wijze zouden doorgaan het voor „de Hoop” ondoenlijk zou zijn om te winnen. Inderdaad verloren zij dan ook met meer dan honderd meter. Wat spanning betreft was deze race dan ook absoluut onbeduidend.

Ten zeerste hopen wij de Henley acht van Nereus op de nationale kampioenschappen te ontmoeten!

Laat ons hopen dat dit dan wél een race met spanning zal worden!

T. P. T.

„SOCRATES”.

GENOOTSCHAP VAN ACADEMICI TOT BEOEFENING VAN OOSTERSCHE EN WESTERSCHE WIJSBEGEERTE EN WETENSCHAP.

Men zond ons een prospectus, waaruit het volgende:

Het Genootschap van Academici tot beoefening van Oostersche en Westersche wijsbegeerte en wetenschap: „Socrates”, houdt een 14 daagsche leergang uitsluitend voor Academici en Studenten in Amersfoort van 17—30 Augustus 1925, onder leiding van Ir. J. A. Blok uit Deventer.

In dezen cursus zal het theosophische standaardwerk, „de Geheime Leer” van Mevrouw H. P. Blavatsky, zoo objectief mogelijk behandeld worden, om als aanleiding te dienen ter bespreking van de belangrijkste wijsgeerige en natuurwetenschappelijke kwesties, welke in dit werk worden aangeroerd; tegelijkertijd zal de verhouding der daarin ontwikkelde ideeën tot de voornaamste oostersche en westersche denksystemen, als o.a. Boeddhisme, Vedānta, Spinozisme en na-Kantische filosofie, worden belicht, om ten slotte uit deze beschouwingen te komen tot constructie van een praktische „levensleer”, waarin wijsgeerig inzicht en zin naar de realiteit harmonisch verbonden zijn.

In de morgenuren zullen er voordrachten zijn over de Stanza's van Dzyan (deel I) en hunne commentaren, waarbij gelegenheid wordt gegeven tot het stellen van vragen, terwijl 's namiddags onderlinge besprekingen zullen worden gehouden, naar aanleiding van op den voorgrond tredende vraagstukken en moeilijkheden.

De Zomerleergangen worden gehouden in een groote tent, op 2 minuten afstand van Hotel Oud-Leusden.

Behalve 17 Augustus, op welke dag van $2\frac{1}{2}$ — $3\frac{1}{2}$ u., zullen de voordrachten plaats hebben van $10\frac{1}{2}$ — $11\frac{1}{2}$ u. 's morgens; 's middags samensprekingen.

Ook zullen één-daagsche verhandelingen over diverse onderwerpen, welke nader bekend gemaakt zullen worden, door binnen- en buitenlandsche academici worden gegeven.

Voor ontspanning wordt gezorgd door middel van muziek, beeldende kunst, literaire voordrachten etc. Ook bestaat er gelegenheid voor kleinere of grootere tochtjes door de schoone omstreken.

Het cursus geld bestaat uit f 10.—, hetwelk bij aanvraag gestort moet worden bij Jhr. V. H. van den Bergh, chem. cand Prinses Marialaan 14, Amersfoort.

Een beperkt aantal kaarten tegen een mindere prijs zijn beschikbaar. Er zijn nachtverblijven in de internationale school van Wijsbegeerte (f 1.— p. p. en p. n.) in Hotel „de Woudreus” (f 2.50), in 't Troephuis van de Padvindes (vanaf f 0.25) en er is gelegenheid om te kampeeren, d.w.z. terrein.

Pensionkosten: f 0.50 ontbijt, f 0.50 koffiemaaltijd, f 0.80 avond maaltijd.

Aanmelding uiterlijk voor Zondag 26 Juli e. k. bij Jhr. v/d Bergh aan bovenvermeld adres.

S.

VRIJZINNIG CHRISTELIJKE STUDENTEN BOND.

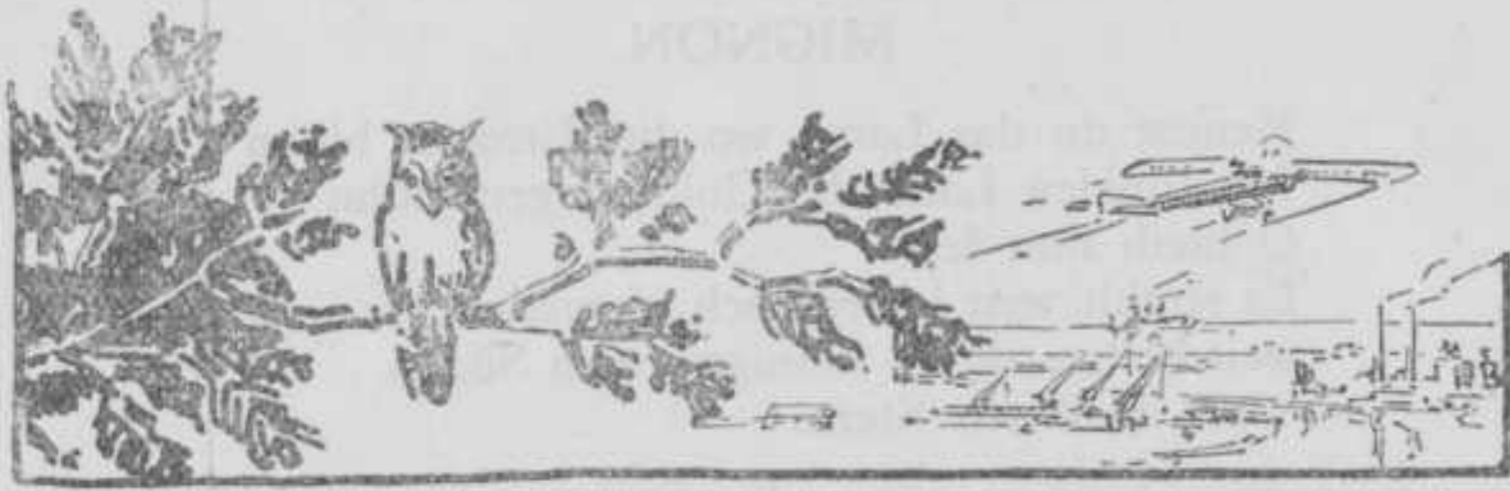
ZOMERCONFERENTIES.

Eerste 2—8 Juli.

Tweede 10—16 Juli. Kamponferentie.

Sluiteringstermijn van opgave voor beide conferenties 28 Juni. De prijs bedraagt f 18.50. Beide conferenties worden gehouden te Sleen in Drente.

Men geve zich op aan het Secretariaat Hoofdbestuur: Nutsgebouw (Langebrug) Leiden.

TECHN. HOOGESCHOOL

De promotie tot doctor in de technische wetenschap van den heer Ir. H. G. Nolen op 1 dezer geschiedde „met lof“.

Ingenieursexamens.

Scheepsbouwkundig ingenieur.

W. van Beelen, F. W. K. de Klerk (met lof), A. van der Linden, E. Smit Fz.

Scheikundig ingenieur.

D. J. Akkerman, J. Araten, B. M. Beins, S. C. W. J. Bijl ye Vroe, A. F. H. Blaauw (met lof), W. J. M. Bogaers, R. J. Bouricius, J. C. Bronkhorts, H. J. J. G. Charpentier, E. Dijt, E. Elion, J. H. A. M. Frölke, E. Th. Gelber, Th. Gijsinck, Mej. Th. P. van der Graaf, H. Harmens, R. D. Hendriksz, M. Jaconson, F. H. C. Jaeger, H. Marmelstein, G. G. van Sijll, Mej. A. C. Sloep, A. A. Stheeman, W. H. G. Wiebols, Mej. D. S. C. van der Woude, M. Vlasblom.

Bouwkundig ingenieur.

G. A. P. de Kort, F. H. Warnars, A. J. A. Winters, H. Meijerink.

Werktuigbouwkundig-ingenieur.

J. U. Auer, P. A. de Blicck, W. A. Boekelman, H. W. Boessenkool, J. Boschma, J. R. Both, C. A. Bouman (met lof), J. G. Bueters, P. A. Davids (met lof), E. J. van Goor, F. A. J. van Hall, J. Heuting, F. J. von Hombracht, D. J. Houthoff, H. Kamerling, N. Knipscheer, J. M. Kobus, G. M. J. A. Kouwenhoven, R. Kruk (met lof), A. Kuiper, C. A. Lamberts, R. J. Legger (met lof), A. A. van Meurs, L. L. Mulder (met lof), H. L. van Rietschoten, J. Rosdorff, M. J. Schild, H. J. W. Verniers v. d. Loeff, H. A. Versteegh, A. F. Visser, A. M. de Visser, P. J. van Wel, J. L. de Weyer, P. A. A. Wirtz, P. H. Wijtman (met lof).

Electrotechnisch ingenieur.

G. H. Bast, G. J. C. Breukink, J. L. van Bijlert, W. Fontijn, W. H. G. P. Hajenius, F. A. Holleman, E. H. Jager, K. L. Japhongjouw (met lof) H. J. Jimmink, J. de Jongh Swemer, L. A. W. van der Lek, Lie Tjwan Tjay, H. Mulder, L. P. van Oeveren, J. M. Op den Orth (met lof), Ir. A. Pompe, Mej. E. E. Rosenboom, T. J. van Rossum (met lof), J. E. Schröder, J. L. van Soest, A. D. J. Uurbanus, B. P. Verel, T. C. Willemsen, H. van der Wijk, J. N. Zandzee.

Candidaatsexamens.

Werktuigkundig ingenieur.

J. J. M. van Baal, W. A. den Bakker, C. Bienfait, D. C. C. baron van Boetzelaar, B. W. Bolomey (met lof), G. M. L. Bonhomme, S. van Braam, A. J. van Deinse, P. J. Dijkman, R. Everwijn, J. A. van Eyk Bijleveld, J. A. Fijnvandraat, J. A. Gerth, G. E. Goes, J. J. W. den Haan, H. 't Hart, G. Kappelle, A. H. de Klerck (met lof), F. J. Mans, J. Mension, G. J. A. Nieveen, J. A. van Os, H. P. R. Rook, A. Scheijgrond, A. B. Schumacher, J. J. M. Sluys, W. J. H. G. van Thiel, T. P. Tromp, M. M. Verheul, C. G. van der Wateren, J. Wildschut, J. C. Zandvoort, J. H. van Berne, C. J. G. Dorrepaal, C. van Eijsbergen, A. Grootenhuis, N. G. H. Karreman, K. Knibbe, L. H. Landré, D. T. Ruys, P. M. J. Timp, M. de Wolf, C. Hijner, H. Laméris, J. J. F. W. Lingmont, Ir. J. A. C. Mijnlieff, L. J. Noomen, A. J. Rutten, L. C. J. van Rijn, F. J. N. Stades, S. Tas, F. C. Versteegh, S. Wijnia, P. W. M. Kok, G. J. van Aken.

Scheepsbouwkundig ingenieur.

P. Boele, A. A. Gaasterland, H. E. Jaeger, D. J. de Jonge, J. W. R. Thomson, P. H. de Groot, C. J. Meijers, W. van Osselen.

Electrotechnisch ingenieur.

A. Adam, J. W. Alexander, J. W. Bartelds, A. van den Berg, G. B. Boomer, D. M. Duinker, C. M. R. Eversdijk Smulders, B. A. Geerlings, J. J. W. den Haan, J. C. Haarman, H. A. G. Hazeu, A. S. Janssen, S. Kramer, C. de Lange, Mej. D. R. E. van der Moer, H. A. H. M. Nillessen, P. J. G. Pennings, Mej. A. S. van Reijn, A. P. van Rossen, J. P. Schouten, E. Sieburgh, A. A. J. Stols, G. M. Uitermark, F. Chr. M. Vogels, A. J. de Wolff, W. Barends, J. P. Berdenis van Berlekom, G. van Beusekom, A. de Bruin, H. C. A. van Duuren, R. van Dijk, M. J. M. van Gastel, C. L. Hanewinkel, J. C. Harmsen, J. H. Heimbach, Chr. Henssen, I. van Herwaarden, G. G. van der Hoeven, G. P. Ittmann, W. A. Jedeloo, D. J. de Jongh, J. H. Kouwenhoven, H. de Lange, J. W. A. Lecluse, A. C. J. van Mechelen, A. P. van der Meer, R. C. Nauta, K. C. van Rijn, H. G. Smits, B. S. H. Stieler, M. J. O. Strütt, H. van Suchtelen, L. M. C. G. van Thiel, N. J. C. Tierie, F. Tollenaar, M. van der Veen, E. van Vianen, C. A. Willemse, W. IJbema, IJ. Ijkema, A. W. Zuidweg, M. Zwaap, A. L. Timmer.

Scheikundig ingenieur.

H. J. Beverdam, Mej. B. M. R. de Boer, A. W. Bruins, B. C. Commijs, A. Dauvillier, W. A. van der Ent, J. R. H. Goris, F. E. van der Horst, J. C. Jamin, A. Klinkenberg (met lof), L. Meulemans, Mej. J. C. M. Sauerbier, H. W. Slotboom, L. Soberski, L. J. van der Valk, G. B. Wijs, C. A. L. Zegers.

Civiel ingenieur.

P. J. Bakker, J. A. Beckering Vinckers, G. E. Bekkering, O. B. Blomsma, C. C. J. Bollen, A. A. Brevet, J. J. B. Bijker, M. O. Davis, H. L. B. Denis, J. M. Deutekom, W. H. Doornbos, P. M. Elenbaas, M. Ellerbroek, H. J. J. Engel, W. M. H. Engelberts, C. Frets, J. F. L. van Gils, J. G. F. Gijzen, A. de Heer, J. den Hertog, M. van Heijningen Nanninga, G. T. Joosting, G. W. J. Kallenbach, F. A. Kloppert, J. G. Koldewijn, A. J. Kramer, A. H. Kuyp, P. C. van Niftrik, A. J. van Noppen, Ong Thwan Tjiang, W. C. Richter, J. van Roggen, N. J. van Rossum, Mej. W. van Santen, W. van der Schrier, P. Schuurman, O. B. H. Stark, P. C. Tirion, C. J. Tuyn, G. J. M. J. Verheggen, B. Visser, A. F. Wehlburg, D. A. M. Wittop Koning, F. H. Wouters, W. A. J. de Boer.

Bouwkundig ingenieur.

L. Corbeau, J. Leupen, W. B. Ouëndag, C. B. van der Tak, C. van Traa, A. H. J. Swinkels, J. F. Berghoef.

Propaedeutische examens.

Electrotechnisch ingenieur.

W. Albricht, J. G. Ankerman, J. L. Baggen, J. Bedink, T. J. Bezemer, W. J. van der Bilt, T. O. Bloembergen, J. A. S. H. Brookhuis, Mej. G. A. van Dooren, G. J. W. Esseling, R. K. van Eybergen, F. Th. de Glopper, P. M. M. Hazelzet, J. Hoogenraad, A. Horowitz, J. H. J. de Jong, J. W. Jonkers, E. Kaupa, J. M. Kerkmeijer, J. B. Kruyswijk, R. E. Laman Trip, W. van der Lee, A. F. van Leeuwen, J. L. Leistra, A. Leupen, F. van Loo, J. J. van der Marel, L. F. K. Meertens, J. H. Mörssink, A. Ooiman, M. W. den Outer, J. H. Potter, S. J. Richter, H. Rinia, Mej. J. M. E. de Ronde Bresser, J. H. Rijkes, N. Ch. L. H. F. Sassen, Raden Soemida Sastrihardjo, W. P. H. Schreuders, J. van Slooten, W. H. Smits, F. H. Stieltjes, K. J. H. Stigter, A. Tal, P. W. Terwindt, M. W. Trouerbach, R. Veldhuyzen, L. F. J. Verboeket, J. G. A. M. Verschure, W. Ch. A. Vink, W. F. Westendorp, F. Witteveen, J. W. Wuite, P. G. Zaaier, E. G. Elias, M. Koster.

Scheikundig ingenieur.

C. J. Asselbergs, Mej. N. Blackstone, M. J. B. de Blank, J. de Boer, Mej. A. R. Brandsma, A. Coltof, Mej. L. Corbeau, R. H. Dewald, C. van Driel van Wageningen, G. Elsen, A. J. Ente, Mej. E. H. Furstner, P. J. van Hardenberg, Mej. T. Hoog, J. G. Hoogland, Mej. M. C. ter Horst, H. J. Kist, R. S. Kleinkramer, J. L. van Krimpen, J. R. A. de Leeuw, J. A. van der Linde, W. H. Loot, J. Lotichius, R. J. H. Pot, H. Rengers Hora Siccama, J. van der Scheer, J. Schotsman, W. C. Smit, Raden Soepardi Prawirodipoero, P. van 't Spijker, J. A. Tirion, H. A. van Westen, R. S. Kleinkramer.

Civiel ingenieur.

C. A. Bezuyen, E. J. S. G. Boissevain, A. W. de Broekert, J. F. Deenik, L. van Geuns, J. L. Hoorweg, C. In 't Veld.

F. W. Keppler, N. J. van Leeuwen, Z. IJ. van der Meer, J. W. R. Meyboom, K. E. Pomes, J. Smits, J. van der Veen, D. S. Visser, P. de Waard, F. G. Wentink, I. Wiechers, B. Ijspeert, J. A. Allart, J. F. M. Alma, A. G. Beckeringh van Loenen, M. J. Bossen, F. H. D. Heijligers, J. Jager, D. Mommaal, B. A. van Nes, W. M. A. Pluim Mentz, W. Richter Uitdenbogaardt, J. P. der Weduwen, H. H. Blok.

Bouwkundig ingenieur.

Mej. W. van den Broek d'Obrenan, C. P. Daansen, P. F. J. van Enckevort, Kadjeng Pangeran Ari Badinegoro, E. M. V. Masdorp, A. W. Schmidt, R. R. Young.

Mijnbouwkundig ingenieur.

G. L. Blokhuis, C. N. Cramer, H. A. M. van den Dungen, A. Keck, J. van der Lely, L. L. van Praag, C. H. van Raalten, J. E. M. Raedts, H. R. Schutte, Jhr. P. J. C. de Wijkerslooth de Weerdesteyn.

Werktuigkundig ingenieur.

J. J. F. Beynes, A. Bogaard, B. Bölger, D. A. Bonhof, J. M. Brusse, J. A. Emeis, J. van Ettinger, W. P. van Geldorp, D. C. Hahn, J. van der Hoeven, C. A. Hofman, J. C. Huussen, A. M. Jacobi, A. de Jong, W. W. Kalis, C. E. Kampman, J. Kets, J. Kniphorst, Q. B. H. M. Laumans, G. A. G. Lips, A. W. de Muinck Keizer, A. C. A. Neytzell de Wilde, A. van Noortwijk, J. Chr. van Reenen, W. D. J. Scheepens, E. W. Schultz, J. Snoep, S. J. Veenstra, A. Veldman, A. J. Verkaik, P. A. G. Volkers, F. Witteveen, A. M. H. Zwetsloot, J. van Zijp, A. Havinga, R. L. Leopold, D. J. Schaap, H. Doornweerd, P. W. A. van Hattum, J. N. Hiensch, J. K. Hubregtse, D. B. Mans, C. J. Sandvliet, J. G. Krononer.

Scheepsbouwkundig ingenieur.

A. J. W. de Bruijne, G. A. Sellmeijer.

Prof. Ir. J. Haringhuizen maakt bekend, dat de colleges in Irrigatie zullen beginnen (behoudens nadere aankondiging) op Maandag 14 September 1925.

De Hoogleraren van de Afdeling der Weg- en Waterbouwkunde hervatten de colleges op Maandag, 14 September a.s. De Voorzitter van de Afdeling, Ir. N. C. KIST.

UIT VERRE LANDEN.

Ir. M. Elion was zoo vriendelijk, ons volgende gedichten toe te enden, welke een der Oostenrijkers, die kortgeleden met een roep Weenske professoren en studenten van de Technische Hoogeschool ons land en ook Delft bezochten, na het middagmaal, aangeboden op de Sociëteit Phoenix, maakte. Men bewaart daar buitengewoon goede herinneringen van ons land, hetwelk ook uit het onderstaande wel blijkt.

HOLLANDS REICHTUM.

Oft schon wollt ich ergründen die Quelle Eueres Reichtums, Aber der forschende Blick, nirgends erblickte er was. Sparlichen Ackerbau nur gestatten die sandigen Fluren und kein kostbares Erz gräbt man aus Felsengestein. Aber siehe dafür nicht manget's an Wasser dem Lande Reichlich füllet das Nasz, Häfen, Kanale und Seen. Endlos dehnet das Meer sich aus vor unseren Blicken unermesslich und fern Wasser und Wasser man sieht. Sehnsucht erfüllet das Herz und nach Wasser verlangt es den

(Menschen)

Brennend qualt ihn der Durst, und er bestellt sich ein Glas. Sieh! es verlangt 5 Cent der eifrig dienende Kellner Staunen erfüllet unser Herz und auch Erkenntnis zugleich. Also erkannte ich klar die Quelle Eueres Reichtums. Also dachte ich mir, macht man hier Wasser zu Gold. O du glückliches Land! nicht messen kannst du den Reichtum Endlos wie Sand an dem Meer, füllet das Wasser die Flut.

DIE STEILEN TREPPEN.

Nimmermüd streben
erhebet das Herz
füllet das Leben
mit Wonne und Schmerz

Himmelwärts fliege
stets ohne Ruh'
wenn auch die Stiege
steil ist dazu.

Euer Aufwärtsstreben
am besten zeigt,
daz die Treppen Ihr eben
so steile geneigt.

Nach aufwärts fliegt immer
Im Fluge beglückt
Aber Achtung! dasz nimmer
herunter wer fliegt.

MIGNON.

Kennst du das Land, wo die Zitronen blühn?
Im dunklen Laub die Goldorangen glühn?!
O bleib ihm fern.
Es strahlt weit heller noch hienieden,
weit heller, als im sonnigwarmen Süden
Wohl Hollands Stern.

Kennst du das Land, wo Milch und Honig flieszt?
Die Hyazynthe auf den Feldern sprieszt?
Wo sich im Wind die alte Mühle dreht,
und jedermann in Holzpantoffeln geht?
Kennst du es wohl, dahin, dahin
möcht ich noch einmal ihr geliebten ziehn.

K. d. d. Land wo auf der Wiese grün
in stiller Ruh' die Segelschiffe ziehn,
wo durch die ewig dicht belebten Strassen
in schneller Fakrt die Autobusse rasen?
K. d. d. L. dahin, dahin.....

K. d. d. L. wo viele Milionen
in neugebauten Siedlungshäusern wohnen
wo man zum Bau den rohen Backstein nimmt,
wo man empor auf steiler Treppe klimmt?
K. d. d. L. dahin, dahin.....

K. d. d. L. wo man das frohe Fest
durch edlere Musik bekronen lässt,
auf dasz zum Himmel fliegt die frohe Seele,
wo noch so jugendwarm die Generäle?
K. d. d. L.....

Kennst du das Land? Ach zaudere nicht länger!
es wird die Heimat täglich, stündlich enger.
gewältger, von Minute zu Minuten
zieht es mich fort nach Hollands salz'gen Fluten
Kennst du das Land? dahin, dahin,
möcht ich noch einmal ihr Geliebten ziehn.

FRITZ WITTMANN.

POLITIE EN BRANDWEER.

Het gemeentebestuur heeft de hoffelijkheid gehad, den Spiegel uit te noodigen bij de opening van het nieuwe politie-bureau en de overname van den taak van de brandweer door de politie. Wij danken door die hoffelijkheid den Burgemeester en den Commissaris een middag vol van afwisselend genot, van ernst en humor, van thee en water. 't Geheel opgeluisterd door de voortdurende aanwezigheid van een groot aantal politiehooftden. Vaak reeds was onze correspondent uitgenoodigd op het oude politiebureau en met groot genoegen kon hij terugdenken aan de prettige uurtjes doorgebracht bij deze plichtsgetrouwe en moedige mannen, zoo vertelde hij ons. Hij scheen daar dan ook een goede bekende te zijn. Wij laten hem aan het woord.

„Toen wij gezeten waren op prikstoeien in een groote zaal, merkte ik, behalve den Rector-Magnificus, Prof. Feldmann en den Secretaris van Curatoren en enkele andere heeren, zooals bijv. de afgevaardigden van den Senaat van het D. S. C. nog een groot aantal andere autoriteiten op, wier bestaan ik in Delft nooit vermoed zou hebben. Het waren meest autoriteiten in afwisselend pilo broeken of pilojassen, enkele met beiden.

De Burgermeester hield voor deze genoodigden een apologie, waarin hij betoogde dat het oude bureau slechts nog aan zeer bescheiden eischen voldeed, vooral zeide hij, de cellen voor de beschonkenen waren zeer onvoldoende en ieder, die er wel eens een kijkje had genomen kon dat beamen. (Gelach bij de jacquetten). Ik zal U verder slechts in 't kort iets vertellen van deze kostelijke middag. Wij hebben ons in 't bijzonder geërgerd over de cellen, die ons inziens niet voldoen aan de geringste eischen van comfort, welke een beschonken persoon kan stellen. Vooral trof ons een ingenieus wreede, haast middel-eeuwsche installatie, namelijk een koud en warm water douche, waarmee men de arrestanten van de deur kan spuiten, indien zij er tegen bonzen. Bovendien kan de electriche schel afgezet worden, zoodat de wzerver Rigter ook hier zijn hongerdood kan sterven.

Na de bezichtiging van het gebouw een demonstratie van de brandweer, dewelke opgevrolijkt werd door een zeer komische een-acter: een achterbuurt, waar ruzie ontstaat tusschen twee wijven en een vischboer, waardoor op zeer wonderlijke wijze brand ontstond. Een agent speelde voor „tactvolle agent“; we vonden deze creatie geheel nieuw en bevelen deze rol aan 't geheele politiecorps aan. De brandweer is best in orde: de agenten en inspecteurs sprongen als kakkerlakken uit den toren. Het was een grootsch gezicht. Een oefening was erg aardig. De agenten hebben een haak aan hun koppel, waarmee zij zich overal aan vast kunnen haken: vensterbanken, dakgoten, ja zelfs tusschen de voegen der steenen.

Wij raden het gemeentebestuur aan, bij aanstaande koninginfeesten bijv. het gemeentehuis met een W van vastgehaakte agenten te versieren: het is goedkoop en bovendien een veilig gezicht. Men zou ze ook met pek in kunnen smeren en in brand kunnen steken. Dat zou dan meteen een aardige demonstratie voor den brandweer geven, die dan 's avonds op een christelijk uur met 18 slangen en 4 dure auto's een eind aan het feest zou kunnen maken“.

